

Arrest

nr. 275 255 van 14 juli 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94 / 2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 3 december 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 november 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 mei 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 juni 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat C. DESENFANS en van attaché M. TYTGAT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit en van Albanese origine te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 16 augustus 2021 België binnen en verzoekt op 18 augustus 2021 om internationale bescherming. Op 23 november 2021 verklaart de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) het verzoek kennelijk ongegrond en wordt verzoeker internationale bescherming geweigerd. De commissaris-generaal besluit dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend en dat hij verder niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 24 november 2021 aangetekend wordt verzonden aan verzoeker, en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Albanees afkomstig uit Kumanovë (Noord-Macedonië) en bezit u de Noord-Macedonische nationaliteit. U belandde al op jonge leeftijd in het drugsmilieu. Aanvankelijk hield u het bij het gebruiken van marihuana, maar al snel ontwikkelde u een heroïneverslaving. U vond als Albanees in Noord-Macedonië geen werk maar kon in uw levensonderhoud voorzien door het geld dat uw moeder u voortdurend toestopte. Zij had namelijk een goede baan als rechter in de rechtbank van Kumanovë. Vanaf 2001 was u lid van de politieke partij BDI (Democratic Union for Integration; Bashkimi Demokratik për Integritet), een partij die opkomt voor de Albanezen in Noord-Macedonië. Telkens er verkiezingen waren, ging u tegen een kleine vergoeding mensen overtuigen om op jullie partij te stemmen. U overtuigde de mensen door hen een kleine som geld of een zak bloem te geven. U bleef intussen verslaafd aan de drugs maar dankzij het geld dat u van uw moeder kreeg, kon u een aangenaam leven leiden. Vier of vijf jaar geleden werd uw ouderlijk huis in Kumanovë, waar u tot dan toe steeds had gewoond, verkocht. Omdat u bij niemand terecht kon, begon u op straat te leven, afwisselend in Kumanovë, Preshevë (Servië) of elders in Albanië, Kosovo of Montenegro. Steeds keerde u terug naar Kumanovë omdat u hier elke twee weken een dosis methadon kreeg in het ziekenhuis. Uw ouders, die al jarenlang afwisselend in Noord-Macedonië en in Zwitserland woonden, verbleven telkens ze in het land waren in uw broers woning in Kumanovë. U was hier niet welkom omdat uw broer niets meer met u te maken wil hebben omwille van uw aanslepende drugsverslaving. Omwille van uw continue zoektocht naar drugs had u schulden gemaakt bij B., een lid van een beruchte drugsfamilie. Net na de jaarwisseling van 2020 en 2021 werd u door hem en twee van zijn handlangers meegenomen naar het dorp Haraçinë, de thuisbasis van de familie. U werd door hen bedreigd: als u de schulden, zo'n 15 000 euro vermeerderd met intresten, niet zou terugbetalen dan zouden ze u levend begraven. Nadien hoorde u niets meer van B. In mei 2021 stuurde I.L., de lokale voorzitter van de BDI in Kumanovë, u enkele berichten om te vragen of u opnieuw wilde meewerken aan het verzamelen van stemmen naar aanleiding van de nakende verkiezingen in Noord-Macedonië. U beloofde hen dat u zou meewerken. Omdat u door niemand werd geholpen in uw land verliet u in de loop van de maand mei 2021 het land echter definitief. U bracht eerst vier of vijf dagen door in Kosovo, daarna verbleef u vier of vijf dagen in Montenegro om nadien twee of drie dagen in Sarajevo (Bosnië-Herzegovina) door te brengen. Vanuit Sarajevo trok u naar Zagreb (Kroatië) waar u meteen de bus naar Bonn (Duitsland) nam. Hierna reisde u onmiddellijk door naar België. U verzocht in België om internationale bescherming op 18 augustus 2021. Bij een terugkeer naar Noord-Macedonië vreest u dat B. zijn geld komt opeisen en u zal vermoorden. Ook bent u bang van de aanhangers van de BDI omdat u hen in de steek gelaten heeft. Bij een eventuele verkiezingsoverwinning van de partij zal u door hen mishandeld worden. U vreest voorts nergens terecht te kunnen en opnieuw dakloos te worden. U wil zich in België ook laten verzorgen voor uw drugsproblematiek. Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: een kopie van de eerste bladzijde van uw Noord-Macedonische paspoort; uw Noord-Macedonische identiteitskaart; en enkele documenten betreffende uw medische begeleiding in België.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Ofschoon u aanvankelijk geen elementen aanhaalde die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure zouden kunnen bemoeilijken (Vragenlijst 'Bijzondere procedurele noden' DVZ, vraag 1), blijkt uit de door u neergelegde documenten en uw verklaringen dat u een aantal medische problemen heeft waarvoor u in België in behandeling bent. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd besloten om uw eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal op 29 september 2021 niet te laten plaatsvinden omdat u zich op deze dag niet goed voelde. U werd hierna opgeroepen voor een nieuw onderhoud, dat doorging op 26 oktober 2021. Zowel bij het onthaal als tijdens dit onderhoud zelf gaf u meermaals aan zich goed te voelen en op de vragen te kunnen antwoorden (CGVS, p. 2, 3 en 17). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 december 2020 werd Noord-Macedonië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Vooreerst kan er gewezen worden op een aantal vaststellingen die niet alleen uw algemene geloofwaardigheid danig op de helling zetten maar ook ten zeerste afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over het ogenblik waarop en de omstandigheden waarin u Noord-Macedonië verlaten heeft.

Zo kunnen er een aantal merkwaardige vaststellingen gedaan worden betreffende uw paspoort. U verklaarde dat u uw paspoort verloren heeft tijdens een bezoek aan een Brussels filiaal van Western Union (Verklaring DVZ, vraag 24). Op 26 augustus 2021, de dag na uw onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken, ging u naar de Noord-Macedonische ambassade om een nieuw paspoort aan te vragen. Hier zeiden ze echter dat u het verlies van uw paspoort moest aangeven bij de politie. Met deze aangifte van verlies zou u een nieuw paspoort kunnen verkrijgen. Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal op 26 oktober 2021, i.e. exact twee maanden na uw bezoek aan de ambassade, verklaarde u echter tot dan toe het verlies van uw paspoort niet aangegeven te hebben bij de politie. Gevraagd waarom u dit nog niet gedaan had, gaf u aan dat een nieuw paspoort of een ander identiteitsdocument dat dertig dagen geldig zou zijn u respectievelijk 85 en 35 euro zouden kosten en dat u niet genoeg geld heeft (CGVS, p. 15 en 17). Niet alleen kan er opgemerkt worden dat uw moeder u op regelmatige basis een aardige som geld overmaakt – zij krijgt elke maand een pensioen uitgekeerd en telkens ze dit ontvangt geeft ze u honderd euro (CGVS, p. 9 en 10) -, ook gaat u met deze uitleg voorbij aan het gegeven dat u tot op heden het verlies van uw paspoort nog niet aangegeven heeft bij de politie. Bovendien kon u uw bezoek aan de Noord-Macedonische ambassade met het oog op het verkrijgen van een nieuw paspoort niet aantonen (CGVS, p. 17). Het voorgaande doet enigszins vermoeden dat u niet de waarheid vertelde over (het verlies van) uw paspoort en dat u dit document achterhoudt omdat hierin mogelijks informatie staat die niet overeenkomt met de verklaringen die u aflegde op het Commissariaat-generaal.

Dat uw verklaringen over uw vertrek uit Noord-Macedonië niet overtuigen kan verder onderbouwd worden door de vaststelling dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde over uw reisweg. U verklaarde tijdens uw onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u Noord-Macedonië in mei 2021 verlaten heeft. U reisde naar Pristina (Kosovo) waar u verbleef tot augustus 2021. Hierna reisde u achtereenvolgens via Montenegro, Bosnië, Kroatië en een aantal onbekende landen naar Duitsland en uiteindelijk België, waar u op 16 augustus 2021 aankwam (Verklaring DVZ, vraag 32). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal verklaarde u echter dat u na uw vertrek uit Noord-Macedonië eerst vier of vijf dagen in Kosovo verbleef. Daarna verbleef u opnieuw voor vier of vijf dagen in Montenegro. Hierna ging u naar Sarajevo (Bosnië), waar u twee of drie dagen was, om daarna van Zagreb (Kroatië) naar Duitsland te reizen. Hoewel de volgorde van uw verblijfsplaatsen gelijkloopt, komt de door u gehanteerde chronologie niet overeen. Hiermee geconfronteerd gaf u aan dat u steeds terugkeerde naar Kumanovë (CGVS, p. 30). Hiermee legt u evenwel geenszins het verschil uit tussen uw opeenvolgende verklaringen. Erop gewezen dat uw reisweg zoals verklaard op de Dienst Vreemdelingenzaken drie maanden in beslag nam en dat uw reis van Noord-Macedonië naar België zoals uiteengezet op het Commissariaat-generaal hooguit een tweetal weken duurde, verklaarde u dat u niet wist wat er op de Dienst Vreemdelingenzaken opgeschreven was, maar dat u er wel de waarheid gezegd had (CGVS, p. 30). Met de loutere stelling dat u de waarheid verteld had, verschoont u evenwel geenszins dit merkwaardig verschil tussen uw opeenvolgende verklaringen. Ook deze vaststelling is een indicatie dat u geen waarachtige verklaringen heeft afgelegd over het moment en de omstandigheden van uw vertrek uit Noord-Macedonië.

Tot slot kan er ook gewezen worden op de informatie op uw twee facebookprofielen. Aanvankelijk verklaarde u dat u slechts één facebookprofiel heeft. U verklaarde bovendien nooit andere profielen gehad te hebben noch momenteel andere profielen te beheren (CGVS, p. 13). Later geconfronteerd met het gegeven dat er nog een tweede facebookprofiel van u teruggevonden werd, verklaarde u niet te weten hoe dit kwam. U kwam niet verder dan te verklaren dat de profielen misschien verbonden waren (CGVS, p. 28). Gevraagd waarom u niet eerder over dit tweede profiel verteld had, gaf u plotsklaps aan dat het eerste profiel het profiel van uw familie is en dat het tweede profiel door u beheerd wordt (CGVS, p. 29). Dat u aanvankelijk enkel naar het profiel van uw familie zou verwijzen maar uw persoonlijke profiel niet zou aanhalen is weinig aannemelijk. Bovendien dateert de eerste post op dit familieprofiel van 5 mei 2021, i.e. de periode waarin u Noord-Macedonië definitief verlaten heeft, en blijkt uit uw verklaringen dat u de voorbije jaren, met uitzondering van uw moeder, met niemand van uw familie nog contact had (CGVS, p. 10, 12 en 13). Uw verklaring dat dit een familieprofiel is, kan bijgevolg niet overtuigen. Voorts kan er op gewezen worden dat u op uw facebookprofielen een aantal berichten postte die wijzen op een langdurig verblijf in Zwitserland. Zo werd er op uw familieprofiel, waarvan de eerste post dateert van 5 mei 2021, aangegeven dat u afkomstig bent uit en woont in Winterthur (Zwitserland), school liep in Zürich

(ETH Zürich) en les volgde aan de universiteit van Zürich. Uit uw persoonlijk profiel, dat aangemaakt werd in 2010, blijkt dan weer dat u opgegroeid bent in Kumanovë maar dat u in Zürich woont. U zou van 1996 tot 2000 school gelopen hebben in de 'Berufsschule für Detailhandel' in Zürich. Voorts zou u werken bij Hotel Metropol. Geconfronteerd met deze verschillende verwijzingen naar een leven in Zwitserland kwam u niet verder dan dat u dit zomaar postte (CGVS, p. 29). Ofschoon men, zoals u ook aangeeft (CGVS, p. 29), eender wat kan posten op een facebookprofiel, komen deze veelvuldige verwijzingen naar een verblijf in een ander land dan Noord-Macedonië bevreemdend over. Op beide facebookprofielen staan bovendien een aantal elementen die erop wijzen dat u in het verleden wel degelijk gereisd hebt naar of verbleven heeft in Europa. Nochtans verklaarde u dat u voor uw vlucht uit Noord-Macedonië in mei 2021 nooit eerder in andere West-Europese landen was geweest (CGVS, p. 27). Erop gewezen dat u, gelet op de informatie op uw facebookprofielen, toch een aantal keer gereisd moet hebben, verklaarde u dat u zomaar wat postte. U gaf aan dat u in Tirana, Belgrado of Pristina verbleef, maar dat u postte dat u in Istanboel of München was, ook al was u er nooit geweest (CGVS, p. 29). Geconfronteerd met het feit dat u in juni 2012 een vliegticket, waaruit blijkt dat u op 14 juni 2012 van Zürich (Zwitserland) naar Malaga (Spanje) vloog, postte op uw persoonlijke facebookprofiel, verklaarde u dat u toen op vakantie ging en stelde u dat deze reis al lang geleden plaats had gevonden (CGVS, p. 29). Ook deze uitleg houdt gelet op uw eerdere verklaringen nooit in een Europees land geweest te zijn geen steek. Deze vaststellingen met betrekking tot uw facebookprofielen zijn zeer merkwaardig, doen afbreuk aan uw beweerde levensomstandigheden in uw land van herkomst en zijn opnieuw een indicatie dat u niet de volledige waarheid weergaf betreffende uw vertrek uit Noord-Macedonië.

Tot slot kan er nog op gewezen worden dat u, toen u gevraagd werd of u kon aantonen dat u daadwerkelijk tot mei 2021 in Noord-Macedonië gewoond heeft, aangaf dat u tot aan uw vertrek uit Noord-Macedonië elke maand naar de sociale dienst van Kumanovë ging. Er werd u gevraagd alle communicatie tussen u en de sociale dienst neer te leggen. U gaf aan dit in orde te zullen brengen. Ofschoon de daartoe voorziene termijn reeds overschreden is (CGVS, p. 30), legde u tot op heden geen enkel bewijs neer van uw interactie met de sociale dienst in Kumanovë.

Ofschoon niet meteen betwist wordt dat u de voorbije jaren nog een aantal keer in Noord-Macedonië verbleven heeft – uw paspoort werd er in juni 2018 uitgereikt en op uw facebookprofielen staan een aantal check-ins waaruit blijkt dat u in 2016 en 2018 nog in Kumanovë of Skopje was – wijzen voorgaande vaststellingen erop dat u niet de volledige waarheid verteld heeft over uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België, uw werkelijke levensomstandigheden in Noord-Macedonië of het ogenblik waarop en de omstandigheden waarin u Noord-Macedonië daadwerkelijk verlaten heeft. Gezien u geen zicht bood op uw werkelijke verblijfplaatsen en uw reële levensomstandigheden in Noord-Macedonië komt de geloofwaardigheid van uw verklaringen de voorbije jaren op straat geleefd te hebben in Kumanovë, Preshevë (Servië) of Kosovo, nergens terecht te kunnen bij een terugkeer naar uw land van herkomst en er op straat te zullen moeten leven (CGVS, p. 4, 10, 29 en 30) op fundamentele wijze op de helling te staan. Dit kan verder kracht bijgezet worden door de informatie uit uw paspoort. U verklaarde dat u sinds de verkoop van uw ouderlijk huis waar u uw hele leven gewoond heeft op straat leefde (CGVS, p. 4). Gezien u deze verkoop situeerde zo'n vier of vijf jaar geleden, i.e. in 2016 of 2017, komt het hoogst bevreemdend over dat er op de kopie van uw paspoort, dat uitgereikt werd in juni 2018, een domicilieadres staat genoteerd. Het loutere feit dat u verklaarde de voorbije vier of vijf jaar dakloos te zijn geweest, daar waar in uw paspoort later nog een officieel adres werd genoteerd, is zeer merkwaardig. Tot slot kan er nog opgemerkt worden dat uit uw twee facebookprofielen blijkt dat er recent nog interactie was tussen u en personen met dezelfde familienaam als u, H. Ook hieruit blijkt geenszins dat u bij een terugkeer naar Noord-Macedonië nergens terecht zou kunnen.

Bovenstaande vaststellingen betreffende uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België, uw werkelijke levensomstandigheden in Noord-Macedonië of het ogenblik waarop en de omstandigheden waarin u Noord-Macedonië verlaten heeft, zetten voorts ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw problemen in uw land van herkomst op de helling. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u het incident waarbij uw schuldeiser B. u meenam naar zijn dorp om zijn eis dat hij het aan u geleende geld terug wilde zien kracht bij te zetten net na nieuwjaar 2021 situeert (CGVS, p. 25 en 26) en de vraag van Isuf, de lokale leider van de BDI, om de partij te helpen in de vijfde maand van 2021 (CGVS, p. 19). De vaststelling dat er ernstige vraagtekens rijzen bij uw bewering pas in mei 2021 Noord-Macedonië definitief verlaten te hebben, doet evenwel afbreuk aan de waarachtigheid van deze gebeurtenissen.

Met betrekking tot uw **problemen met uw schuldeiser B.** kan er nog gewezen worden op enkele bijkomende elementen die maken dat er geen geloof meer gehecht kan worden aan uw verklaringen in dit verband.

Vooreerst kan erop gewezen worden dat u dit kernelement in uw asielrelaas niet ter sprake bracht tijdens uw onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken. Gevraagd waarom u uw rechtstreekse vluchtaanleiding niet had vermeld, stelde u dat u er niet naar gevraagd werd (CGVS, p. 30), een uitleg die geen hout snijdt aangezien er u wel degelijk nog gevraagd werd of u naast de door u vermelde problemen nog andere problemen wenste te vermelden en of u nog iets wenste toe te voegen (CGVS-vragenlijst, ingevuld op DVZ, vragen 7 en 8) en aangezien u bij het invullen van de CGVS-vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken er uitdrukkelijk werd op gewezen dat er van u verwacht wordt dat u, weliswaar in het kort, maar nauwkeurig de redenen weergeeft waarom u bij uw terugkeer naar uw land van herkomst problemen riskeert en dat u hierbij een overzicht geeft van alle feiten die tot uw vlucht hebben geleid (CGVS-vragenlijst, ingevuld op DVZ, vragen 1 en 3.5). Dat u zich schaamde om hierover te vertellen kan evenmin weerhouden worden als een gegronde rechtvaardiging (CGVS, p. 30). Er mag namelijk verwacht worden van een verzoeker om internationale bescherming dat hij van zodra hij hiertoe de gelegenheid heeft op een spontane wijze vertelt over de redenen waarom hij zijn land van herkomst verlaten heeft. Deze vaststelling doet bijkomend afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen problemen gekend te hebben met B.

Voorts komt het ook bevreemdend over dat u niet concreet wist hoeveel geld u B. verschuldigd bent. U wist weliswaar dat het ging om 15 000 euro vermeerderd met intresten, maar het totale bedrag wist u niet (CGVS, p. 24). Gevraagd of u concrete aanwijzingen heeft dat B. u zal vermoorden, gaf u daarnaast aan dat hij in het verleden al een jongen die geld van hem had geleend, vermoordde. U wist echter niet wie deze jongen was noch waarom die jongen precies gedood werd. Dit was u gewoon verteld (CGVS, p. 23). Deze bevindingen doen opnieuw afbreuk aan uw verklaringen betreffende uw vrees ten aanzien van B.

Tot slot dient er nog benadrukt te worden dat u, na de eenmalige aanvaring die u met B. net na nieuwjaar 2021 kende, nog vier maanden lang, tot mei 2021, in Noord-Macedonië zou gewoond hebben. In deze periode hoorde of zag u B. niet meer en kende u geen problemen meer met hem (CGVS, p. 25 en 26). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u in de periode voor uw definitieve vertrek uit Noord-Macedonië in mei 2021 voortdurend gereisd zou hebben tussen Kumanovë enerzijds en Preshevë (Servië) en Kosovo anderzijds. Hiermee geconfronteerd gaf u aan dat u moest terugkeren voor uw medicatie (CGVS, p. 31). Deze uitleg kan gelet op de ernst van uw vrees voor B. – u verklaarde door hem mishandeld, vermoord of levend begraven te zullen worden (CGVS, p. 22) - niet overtuigen. Het loutere feit dat u continu op en neer gereisd zou hebben naar het land waarin u vreest om mishandeld of vermoord te worden door B. is niet ernstig en doet opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen in dit verband.

Gelet op voorgaande vaststellingen kan er geen enkel geloof meer gehecht worden aan uw problemen met en vrees voor uw schuldeiser B..

Voorts haalde u ook een **vrees aan voor leden van de politieke partij BDI**. U verklaarde dat u bij een terugkeer naar Noord-Macedonië door hen mishandeld zal worden. U gaf in dit verband aan dat u hen in het verleden hielp door stemmen te ronselen. Deze vraag werd u in 2021 opnieuw gesteld, maar u liet hen in de steek en heeft de partij bedrogen. Het is om deze reden dat u vreest dat u bij een terugkeer door de BDI mishandeld zal worden (CGVS, p. 14, 18 en 19).

Ook hieraan kan maar weinig geloof gehecht worden. Zo kan er opgemerkt worden dat u niet het minste (begin van) bewijs neerlegde van uw lidmaatschap bij de politieke partij BDI. Ofschoon u verklaarde dat u sinds 2001 tot zo'n vier of vijf jaar geleden lid was geweest, u een lidkaart zou kunnen voorleggen, u met veel andere leden van de partij in contact zou gestaan hebben en u dit voorjaar naar aanleiding van de verkiezingen in 2021 nog berichten uitgewisseld zou hebben met I.L., de voorzitter van de BDI in Kumanovë, legde u, ofschoon de daartoe voorziene termijn reeds verstreken is, geen enkel document ter ondersteuning van uw verklaringen neer (CGVS, p. 14, 15, 20 en 21). Deze vaststelling plaatst een ernstig voorbehoud bij uw beweerde politieke engagement en doet dan ook vragen rijzen over de geloofwaardigheid van uw beweringen dat de BDI aan u jarenlang gevraagd heeft om stemmen te ronselen.

Bovendien, gevraagd naar de reden waarom de BDI in Noord-Macedonië u inschakelde om stemmen te ronselen en waarom ze u in het vizier zullen nemen, verklaarde u slechts dat ze zulke mensen als u zoeken. Voorts kwam u niet verder dan te stellen dat het daar een ander leven is als hier (CGVS, p. 21). Hiermee toont u echter geenszins in concreto aan waarom u bij een terugkeer naar uw land van herkomst problemen zal kennen met leden van deze politieke partij.

Hoe dan ook, gesteld dat het bij terugkeer naar Noord-Macedonië alsnog tot problemen met derden, zoals leden van de BDI, zou komen, dan nog heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Noord-Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Noord-Macedonië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient immers aangetoond te worden dat de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u naar aanleiding van uw problemen in uw land van herkomst nooit beroep heeft gedaan op de hulp en/of bescherming van de Noord-Macedonische autoriteiten (CGVS, p. 28), met wie u overigens nooit problemen gekend heeft (CGVS, p. 15). Dat u nergens terecht kon, is een uitleg die niet kan overtuigen. Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 13 augustus 2021**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noord-macedonie_algemene_situatie_20210813.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt immers dat in Noord-Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Noord-Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. Dat de politie optreedt, blijkt bovendien uit uw verklaringen. Zo stelde u dat zowel uw schuldeiser B. als zijn broer Salim gearresteerd werden. B. zelf zat tien maanden in de gevangenis, zijn broer nog steeds (CGVS, p. 23). De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Noord-Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie en dat de bescherming van een aantal fundamentele basisrechten garandeert. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie zich nog steeds opdringt – een probleem dat evenwel onderkend wordt en waarvoor een nieuwe hervormingsstrategie van het rechtswezen beterschap moet brengen - is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging verbeterd. De autonomie en onafhankelijkheid van het gerecht, ondersteund door een autonome Raad van Justitie, zijn verankerd in de grondwet. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden tevens wettelijk verankerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Naast de wettelijke voorzieningen binnen de gewone rechtsgang kunnen burgers zich met het oog op verweer tegen schendingen van rechten vrijheden ook wenden tot een aantal andere instellingen, waaronder de instelling van de Ombudsman. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken (Department for Internal Control, Criminal Investigation and Professional Standards – DICCIPS) en bij de Ombudsman. Daarnaast staan de politiediensten tevens onder toezicht van twee parlementscommissies (het Committee on Security and Defence en het Standing Inquiry Committee for Protection of Civil Freedoms and Right). Burgers kunnen zich hiervoor tevens richten tot het Openbaar Ministerie. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Noord-Macedonië aanwezig zijn. Er zijn ook tal van ngo's actief waartoe burgers zich kunnen richten voor juridisch advies en informatie. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Noord-Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anti-corruptiebeleidsdocument (State Program for Prevention and Repression of Corruption and Prevention and Reduction of Conflict of Interest) en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de autonome en

onafhankelijke State Commission for the Prevention of Corruption (SCPC). Meerdere anticorruptie-instanties (Sector for Organized Crime and Corruption binnen het ministerie van Binnenlandse Zaken, de Special Prosecutor's Office for Fighting Organized Crime and Corruption binnen justitie en de Criminal Court in Skopje die een gespecialiseerde afdeling heeft voor de behandeling van zaken van georganiseerde misdaad en corruptie met jurisdictie over het hele grondgebied van het land) zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie, zo ook high-level corruptiezaken. In december 2019 werd een vetting of doorlichting procedure voor rechters en parketmagistraten aangekondigd. De Noord-Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, e.d.m. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Noord-Macedonië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

U haalde voorts aan dat **Albanezen in Noord-Macedonië minder kansen krijgen** in uw land van herkomst. U verwees hierbij vooral naar moeilijkheden op de arbeidsmarkt (CGVS, p. 6, 7 en 15).

De hierboven reeds geciteerde informatie toont echter aan dat de Noord-Macedonische overheid zich niet inlaat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder de etnische Albanezen die ongeveer 25% van de totale bevolking van Noord-Macedonië uitmaken, en dat haar beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is in Noord-Macedonië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. Illustratief in dit verband is dat in maart 2018 een nieuwe wet inzake het gebruik van de Albanese taal werd aangenomen (The Law on the Use of Languages) waarmee het gebruik van het Albanees als officiële taal wordt uitgebreid naar het hele Noord-Macedonische grondgebied. Overigens kan hier ook nog gewezen worden op het feit dat Albanese politieke partijen de laatste jaren steeds deel uitmaakten van de regerende coalitie en dat bepaalde soorten wetgeving steeds moeten worden aangenomen met een meerderheid van vertegenwoordigers van de grootste twee etnische groepen (Albanezen en Macedoniërs) in het parlement. Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Noord-Macedonische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Noord-Macedonië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Noord-Macedonische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Hierbij kan worden gewezen op het bestaan van de Commissie voor de bescherming tegen discriminatie, die samen met de rechtbanken instaat voor de toepassing van de antidiscriminatiewetgeving. Daartoe kan deze commissie klachten van individuen in ontvangst nemen en acties ondernemen bij de betrokken instellingen. Slachtoffers van discriminatie kunnen zich ook wenden tot de instelling van de Ombudsman. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Voor wat betreft uw persoonlijke situatie kan er bovendien nog opgemerkt worden dat, ofschoon u verklaarde dat Albanezen geen werk kunnen vinden in Noord-Macedonië en zeker niet in de publieke sector (CGVS, p. 6, 7 en 15), uw vader steeds heeft kunnen werken als fruitleverancier. Uw moeder was bovendien rechter bij de rechtbank in Kumanovë. Dat Albanezen geen kans hebben om werk te vinden in de overheidssector houdt aldus geen steek, temeer daar uit uw verklaringen blijkt dat er ook Albanese politieagenten zijn (CGVS, p. 20). U verklaarde voorts dat u, indien u niet drugsverslaafd zou geweest zijn, zeker werk had kunnen vinden (CGVS, p. 7). De door u beweerde discriminatie op de arbeidsmarkt heeft u bijgevolg allerm minst aannemelijk gemaakt. Hieraan kan nog toegevoegd worden dat uw ouders eigenaar waren van een eigen huis en dat ook uw broer momenteel een mooie woning bezit (CGVS, p.

4, 10 en 12). Jullie hadden bovendien toegang tot het onderwijs. U ging naar school tot het einde van het lager onderwijs. U stopte slechts omdat u slechte vrienden had (CGVS, p. 6). Uw zus volgde middelbaar onderwijs en uw broer startte universitaire studies (CGVS, p. 11 en 12). Tot slot kan er nog op gewezen worden dat u toegang had tot de Noord-Macedonische gezondheidszorg. U krijg pijnstilling en methadon en uw vader werd er vorig jaar behandeld naar aanleiding van een coronabesmetting (CGVS, p. 7, 26, 27, 28 en 31). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt overigens dat etnische Albanezen dezelfde rechten genieten inzake toegang tot de gezondheidszorg als Slavische Macedoniërs. Uit uw verklaringen blijkt dan ook allerm minst dat de door u beweerde discriminatie dermate systematisch en ingrijpend was dat uw fundamentele mensenrechten aangetast werden en het leven in uw land van herkomst bij een terugkeer ondraaglijk zou worden.

Betreffende **de vrees voor uw gezondheid** (CGVS, p. 26), uw verklaring dat u naar België kwam om u te laten behandelen voor uw drugsproblematiek en uw stelling dat er hier betere zorgen toegediend worden (CGVS, p. 17 en 18) kan er nog opgemerkt worden dat het gegeven dat er een kwaliteitsverschil is tussen de Belgische en Noord-Macedonische gezondheidsinstellingen geen verband houdt met de criteria van de Vluchtelingenconventie of met de bepalingen opgenomen in de definitie van subsidiaire bescherming. Hieraan kan toegevoegd worden dat u voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf dient te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

Uw identiteit en nationaliteit, zoals aangetoond door uw paspoort en uw identiteitskaart, staan niet ter discussie. Dat u in België behandeld wordt voor enkele medische klachten wordt evenmin betwist.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A, (2), van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7, 57/6/1 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van de materiële motiveringsplicht. Hij werpt tevens een manifeste appreciatiefout op.

Verzoeker voert aan dat hij *prima facie* nood heeft aan internationale bescherming, in de zin van het Verdrag van Genève. Het feit dat hij uit een veilig land van herkomst komt zal mogelijk de bewijslast van

zijn kant verzwaren, doch neemt niet weg dat het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) op gedegen wijze zijn relaas dient te onderzoeken. Volgens verzoeker zijn de grieven van de bestreden beslissing onvoldoende om de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas in vraag te stellen. Verzoeker meent, op basis van de objectieve beschikbare informatie en zijn coherente verklaringen, dat er genoeg elementen zijn om zijn vrees voor vervolging aannemelijk te beschouwen, indien nodig op basis van het voordeel van de twijfel, criterium waaromtrent hij een theoretisch betoog voert. Volgens verzoeker spreekt het commissariaat-generaal de vermoedens voortvloeiend uit artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet op een daadkrachtige wijze tegen. Hij betoogt een oprechte inspanning te hebben geleverd om zijn asielaanvraag aannemelijk te maken en te staven en is van mening dat hem het voordeel van de twijfel moet worden verleend en dat er voldoende elementen zijn om zijn verklaringen als vastgesteld te beschouwen. Zo zijn de afgelegde verklaringen eenduidig, van goede trouw en overeenkomend met de beschikbare informatie. Ze zijn spontaan, duiden persoonlijke ervaringen aan en bevestigen een gegronde vrees ten aanzien van zijn land van herkomst.

Vervolgens gaat verzoeker in op de concrete weigeringsmotieven. Hij stelt algemeen in dat opzicht, dat de tegenstrijdigheden, incoherenties of ongerijmdheden in werkelijkheid niet als dusdanig weerhouden kunnen worden.

Het commissariaat-generaal heeft vooreerst, luidens het verzoekschrift, onterecht geen onderscheid gemaakt tussen enerzijds het verloop van een onderhoud zonder dat bijzondere omstandigheden kunnen worden weerhouden en het geval waarin wel bijzondere omstandigheden kunnen worden weerhouden. Immers, zelfs indien een verhoor schijnbaar goed verliep, belet dit niet dat de bijzondere omstandigheden een invloed kunnen hebben op de verklaringen. Uit niets blijkt volgens verzoeker dat het commissariaat-generaal daarmee rekening hield en deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te vernietigen.

Verzoeker is verder van oordeel dat er onterecht een negatieve appreciatie gedaan wordt van het feit dat hij zijn paspoort verloor. Hij deed wel degelijk een poging om dit te vervangen en er is geen reden om te twifelen aan zijn relaas. Hij wil opmerken dat het feit dat hij diende te betalen om een nieuw paspoort te bekomen wel degelijk een afdoende reden is waarom hij tot op heden nog niet het nodige kon doen. Toen hij zich bij de ambassade aanbood werd hem een bedrag van 35 euro gevraagd, wat hij niet in zijn bezit had. Men vroeg hem ook twee pasfoto's en een document van bij de politie. Verzoeker spreekt geen Frans of Nederlands en wist niet hoe hij dat zou moeten gaan halen. Hij vraagt zich ook af wat het nut is van een nieuw paspoort te gaan halen, nu hij in asielprocedure zit. Ten andere houdt de motivering, dat hij geen nieuw paspoort ging halen een aanduiding zou zijn van het feit dat hij zijn paspoort zou achterhouden omdat er informatie zou kunnen instaan strijdig met zijn andere verklaringen, geen steek. In een nieuw paspoort worden immers geen reisvermeldingen uit het verleden overgenomen.

Verzoeker werpt voorts op dat het commissariaat-generaal onterecht een verschil ziet in chronologie van de reisroute. Immers wordt geen rekening gehouden met het feit dat hij verklaarde reeds sedert vier of vijf jaar, hetzij sinds het verkopen van de ouderlijke woonst, op straat rond te zwerven tussen Noord-Macedonië en Kosovo. Hij verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij in de periode mei-augustus 2021 tussen Noord-Macedonië en Kosovo verbleef en hij preciseerde erbij dat hij geen woonplaats had, op straat leefde, er niet kon blijven... precies wat hij ook bij het commissariaat-generaal verklaarde. Uit het antwoord op vraag 32 bij de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat hij uiteindelijk zijn verdere reis slechts aanvatte begin augustus, om op 16 augustus 2021 in België aan te komen. Zijn eigenlijke reis nam dan ook werkelijk slechts een tweetal weken in beslag. Hij stipt daar nog bij aan dat hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken aangaf dat hij pas besliste om naar België te komen toen hij in Kosovo was. Er wordt hem dan ook onterecht verweten niet eerlijk te zijn betreffende zijn reisweg. Verzoeker bevestigt, voor zoveel als nodig, dat zijn eigenlijke parcours ongeveer een tweetal weken duurde en dat hij sedert zijn aankomst in België steeds hier is gebleven.

Inzake zijn *Facebook*-profielen betoogt verzoeker dat hij in eerste instantie aangaf dat hij één profiel had. Het tweede profiel is eveneens van hem, doch gelinkt aan zijn eerste. Hij gebruikt dit tweede profiel niet als een echt profiel, wat hij ook verklaarde. Het gaat volgens verzoeker dan ook niet op, dat het commissariaat-generaal de *post* op dat profiel tegen hem gebruikt. Hij stelt voorts dat hij zich inderdaad een identiteit uitvond en dat hij, nu zijn broer en zijn moeder in Zwitserland wonen, voor Zurich koos. Hij wijst er verder op dat het een reis betreft van 2012, zijnde toen er nog geen breuk was met zijn naaste familie. Een vakantie is geen verblijf in de zin van wonen, zodat er onterecht wordt gesproken over tegenstrijdigheden. Het is volgens verzoeker ook onterecht dat op basis van een dergelijk detail uit een ver verleden, dat absoluut niets te zien heeft met zijn asielrelaas, tot de ongeloofwaardigheid ervan wordt besloten.

In verband met het niet kunnen aantonen dat hij daadwerkelijk tot mei 2021 in Noord-Macedonië heeft gewoond, stipt verzoeker aan dat, zodra hij desbetreffend over bewijsstukken beschikt, hij deze zal bijbrengen. Hij voert aan op dit ogenblik niemand ter plekke te hebben die deze stukken zou kunnen gaan halen. Zijn moeder verblijft bij zijn broer in Zwitserland. Verzoeker wenst verder aan te stippen dat zijn identiteitskaart wel nog een adres vermeldt op de keerzijde.

Voorts haalt verzoeker aan, dat men over een domicilie moet beschikken om een paspoort te krijgen, maar dat dit echter niet wil zeggen dat hij daar ook effectief en gedurende lange tijd verbleef. Verder stelt verzoeker dat hij uitlegde dat hij inderdaad contact heeft met een aantal verdere familieleden, waaronder verre neven, maar dat dit contact beperkt blijft tot wat vrijblijvende contacten op *Facebook*. Hij werpt op dat hij heel duidelijk maakte dat hij de laatste jaren geen contact meer heeft met zijn naaste familie, vader, broers, zus, met uitzondering van zijn moeder, wat ook bevestigd wordt door zijn *Facebook*-profielen. Het feit dat de verwerende partij inderdaad geen spoor van contact met zijn kernfamilie terugvond, bevestigt integendeel zijn beweringen en maakt deze waarachtig.

Vervolgens wil verzoeker opmerken dat de problemen met B. en de partij wel degelijk de druppel waren die de emmer deed overlopen en hem deden besluiten te vertrekken. Het is dan ook logisch dat deze feiten zich situeren in 2021, zijnde na nieuwjaar en in mei 2021, waarop hij vertrok. Het is voor verzoeker onterecht om zijn zwervend bestaan de laatste jaren aan te grijpen om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van zijn problemen. De zogenaamde "*incoherenties*" uit zijn *Facebook*-profiel betreffen geen van allen deze periode. Immers, noch een vliegticket uit 2012, noch vermeend schoollopen in Zwitserland in de periode 1996-2021, noch de verdere studie in Zwitserland, noch een aanduiding van werken in hotel "*Metropol*" zonder tijdsaanduiding, spreken op enig moment het verblijf van verzoeker in Noord-Macedonië in 2021 tegen.

In verband met de vaststelling in de bestreden beslissing dat er geen enkel geloof gehecht kan worden aan verzoekers problemen met /en de vrees voor zijn schuldeiser B. wenst verzoeker aan te stippen dat hij vele problemen heeft. Ook bij het commissariaat-generaal gaf hij als eerste vluchtaanleiding zijn moeilijke persoonlijke situatie aan, vervolgens zijn problemen met de politieke partij BDI en slechts in derde orde de problemen met zijn schuldeiser. Hij meent dan ook dat het niet opgaat bij de beoordeling zijn problemen met de schuldeiser bij voorrang te behandelen en vervolgens te verwijten dat hij deze niet aanhaalde bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Hij meldde daar nochtans dat hij financiële problemen had en de problematiek met de schuldeiser kadert daarin. Het verwijt van het commissariaat-generaal dit niet specifiek gemeld te hebben kan dan ook niet weerhouden worden als tegenstrijdigheid. Verzoeker merkt nog op dat hij in eerste instantie beschaamd was over zijn drugsverleden en de financiële problemen die daaruit voortvloeiden. Bovendien laat zijn geheugen, ingevolge zijn drugsconsumptie, hem soms in de steek en denkt hij niet steeds aan alles. Hij had ten andere wel degelijk specifieke en persoonlijke informatie over B., zijn bende en de werkwijze van deze bende. Het is volgens verzoeker onterecht dat een detail, zoals de naam van een andere jongen, die hij niet kende, hem tegengeworpen wordt.

Aangaande de voorgehouden vrees voor leden van de politieke partij BDI stelt verzoeker dat hij deze vrees *ab initio* aangaf bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Nu hij er wel melding van maakte, moet deze problematiek als geloofwaardig worden aangemerkt. Het gaat volgens verzoeker in dit verband niet op om hem het ontbreken van documenten tegen te werpen, daar waar zijn verklaringen coherent zijn. Verzoeker wil ook aanstippen dat hij wel degelijk informatie gaf over de partij en de –leden met wie hij contact had. Bovendien dient vastgesteld te worden dat de BDI, waaraan verzoeker *de facto* zijn hulp stemmen te ronselen weigerde, de verkiezingen verloor. Het commissariaat-generaal nam op geen enkel ogenblik de impact daarvan op verzoekers situatie in overweging, terwijl hij specifiek het belang van de verkiezingen als element van zijn vrees naar voren bracht. Bovendien breekt er een periode van grote politieke instabiliteit aan, nu nieuwe wetgevende verkiezingen gevraagd worden, hetgeen opnieuw de problemen van verzoeker riskeert te vergroten.

Ten slotte is het volgens verzoeker onterecht dat het commissariaat-generaal meent dat hij beroep zou kunnen doen op hulp van de politie, dan wel autoriteiten. Integendeel blijkt uit de eigen informatie van het commissariaat-generaal dat de werking van de ordediensten in Noord-Macedonië wel degelijk te wensen overlaat. Het is niet voor niets dat er maatregelen tegen corruptie "*geïmplementeerd*" dienen te worden en dat de (ook hogere) autoriteiten opgevolgd worden door het OSCE. De "*verhoogde*" aandacht voor de noodzakelijke politiehervorming wijst volgens het verzoekschrift op vaststaande, huidige en actuele problemen op dat vlak, hetgeen bevestigd wordt door diverse bronnen. Zowel de interne als de externe controle zijn *de facto* onbestaand en de politiek beïnvloedt de objectiviteit van de autoriteiten. Uit de evaluatie in 2021 van de stappen te ondernemen in 2019 blijkt dat er een groot deel van de voorstellen

niet uitgevoerd werd. Het moge dan ook duidelijk zijn dat de corruptie in de schoot van de autoriteiten nog steeds problematisch is. Verzoeker stelt volgens hem dan ook terecht dat hij geen bescherming kan verwachten. Men kan moeilijk van hem verwachten dat hij teruggaat en op noodzakelijke hervormingen rekent. Het heeft voor hem geen zin om op enige bescherming van de autoriteiten beroep te doen, aangezien dit tot niets dient. Bovendien houdt het commissariaat-generaal geen rekening met het feit dat hij Albanees is van origine. De problemen rond bescherming vanwege de eigen autoriteiten zijn problematisch in het algemeen, doch nog ernstiger voor Albanen en het commissariaat-generaal dissocieert dit aspect, ten onrechte. Het commissariaat-generaal bevestigt nochtans dat de Albanese bevolkingsgroep gediscrimineerd wordt. Dit is des te ernstiger op het vlak van het bekomen van hulp vanwege de autoriteiten, zeker in geval van conflict met niet-Albanen.

Betreffende de overwegingen in de bestreden beslissing in verband met de discriminatie van Albanen, werpt verzoeker op dat, indien er Albanese politieagenten zijn, dit alleszins een kleine minderheid is. Het is voorts onterecht om uit het feit dat zijn ouders werkten af te leiden dat er geen discriminatie zou zijn op het vlak van arbeid, terwijl zijn vader overleden is aan Covid en zijn ouders beiden reeds lang gepensioneerd zijn. Zijn moeder werkte bovendien ook in Zwitserland en verblijft er thans het grootste deel van haar tijd. Bovendien is het onterecht te stellen dat zijn familie rijk zou geweest zijn, dat het “eigen huis” van de ouders verkocht werd, dat de broer met zijn aandeel een klein huis kocht, waar de moeder af en toe verblijft. Verzoeker wil opmerken dat de “behandeling” van zijn vader niet performant was, nu deze overleed aan corona. Ook voor wat betreft zijn eigen medische behandeling, merkt verzoeker op dat deze zich beperkte tot methadon en wat medicatie, terwijl zijn problemen veel ernstiger zijn. Het commissariaat-generaal haalt volgens verzoeker dus duidelijk elementen uit de context en diens motivering kan dan ook niet worden gevolgd. Tot slot, gelet op de politieke instabiliteit naar aanleiding van de verkiezingen, het ontslag van de premier en de roep om de verkiezingen, allen daterend van november 2021, is de analyse gemaakt door het commissariaat-generaal daterend van augustus 2021, en derhalve gebaseerd op eerdere informatie, niet meer actueel. Ook om die reden is er aanleiding om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te zenden naar het commissariaat-generaal voor bijkomende analyse.

Ondergeschikt meent verzoeker dat hem minstens de subsidiaire bescherming dient te worden toegekend, wegens een reëel risico op ernstige schade, in de zin van artikel 48/4, § 2, b), en/of c), van de Vreemdelingenwet. Hij riskeert immers in een toestand van verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Verzoeker geeft een algemene uiteenzetting omtrent artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van het EVRMM en stelt dat op geen enkel ogenblik afdoende ingegaan wordt op de problematiek van de discriminaties waarvan verzoeker het slachtoffer werd.

2.1.2. Verzoeker vraagt, gelet op het voorgaande, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) om aan hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier naar de commissaris-generaal terug te sturen, met bevel bijkomende onderzoeksmaatregelen te bevelen.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog volgende stukken bij het voorliggende verzoekschrift:

- <https://www.rfi.fr/fr/europe/20211031-mac%C3%A9doine-du-nord-d%C3%A9missiondu-premier-ministre-zaev-apr%C3%A8s-une-d%C3%A9faite-aux-municipales> (stuk 3) ;
- <https://www.la-croix.com/Monde/En-Macedoine-defaite-sociaux-democrates-2021-II-01-1201183099> (stuk 4);
- <https://www.24heures.ch/le-premier-ministre-de-macedoine-du-nord-annonce-sa-demission-108861215372> (stuk 5);
- <https://www.mediapart.fr/journal/fil-dactualites/031121/macedoine-du-nord-lopposition-veut-des-legislatives-anticipees> (stuk 6);
- <https://inews-france.fr/incertitude-et-instabilite-politique-en-macedoine-du-nord/> (stuk 7);
- https://fr.wikipedia.org/wiki/%C3%89lections_municipales_mac%C3%A9doniennes_de_2021 (stuk 8) ;
- <https://rm.coe.int/cinquieme-cycle-d-evaluation-prevention-de-la-corruption-et-promotion-168095378d> (uittreksels) (stuk 9);
- <https://rm.coe.int/cinquieme-cycle-d-evaluation-prevention-de-la-corruption-et-promotion-1680a2278c> (uittreksels) (stuk 10);
- kopie identiteitskaart verzoeker (stuk 11).

2.3. Beoordeling

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Te dezen voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48, 48/2 en 57/6/1 van de Vreemdelingenwet, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze artikelen geschonden acht. De Raad ziet overigens niet in op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 van de Vreemdelingenwet, dewelke overigens op louter algemene wijze bepalen welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, te dezen zouden (kunnen) zijn geschonden. De schending van deze artikelen wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

2.3.3. Wat de aangevoerde schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM betreft, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.4. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet is *in casu* voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Hij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hem bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.5. De Raad stelt vast dat verzoeker een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 23 november 2021 waarbij zijn verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: “*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)*”.

Artikel 57/6/1, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt: “*In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.*”.

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet luidt: “*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een*

onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

De Raad duidt erop dat Noord-Macedonië bij koninklijk besluit van 14 december 2020 - opnieuw - werd vastgesteld als veilig land van herkomst en tevens figureert in de *update* van 14 januari 2022 (BS 28 februari 2022).

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van één van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110-116).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Noord-Macedonië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

2.3.6. Na lezing van het administratief dossier kan de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, slechts vaststellen dat verzoeker *in casu* geen dergelijke elementen bijbrengt. In de bestreden beslissing wordt op omstandige en uitgebreide wijze gemotiveerd dat verzoeker geen substantiële redenen heeft opgegeven om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon, die internationale bescherming geniet, in aanmerking komt.

2.3.7. Volgens zijn verklaringen vreest verzoeker bij terugkeer naar Georgië dat zijn schuldeiser B. zijn geld zal komen opeisen en hem zal vermoorden. Ook is hij bang van de aanhangers van de politieke partij BDI, omdat hij hen in de steek gelaten heeft. Verder vreest hij nergens terecht te kunnen en opnieuw dakloos te worden. Hij wil zich in België ook laten verzorgen voor zijn drugsproblematiek.

De Raad stelt vast dat *in casu* in de bestreden beslissing uitgebreid wordt vastgesteld dat (i) een aantal vaststellingen niet alleen verzoekers algemene geloofwaardigheid op de helling zetten, maar ook ten eerste afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over het ogenblik waarop en de omstandigheden waarin hij Noord-Macedonië verlaten heeft. Zo kunnen er (a) een aantal merkwaardige vaststellingen worden gedaan betreffende verzoekers paspoort, waardoor het vermoeden rijst dat hij niet de waarheid vertelde over (het verlies van) zijn paspoort en dat hij dit document achterhoudt, omdat hierin mogelijk informatie staat die niet overeenkomt met de verklaringen die hij aflegde bij het commissariaat-generaal. Verder (b) legde verzoeker tegenstrijdige verklaringen af over zijn reisweg, wat ook een indicatie is dat hij geen waarachtige verklaringen heeft afgelegd over het moment en de omstandigheden van zijn vertrek uit Noord-Macedonië. Voorts (c) zijn de vaststellingen met betrekking tot verzoekers *Facebook*-profielen zeer merkwaardig en doen deze afbreuk aan de beweerde levensomstandigheden in het land van herkomst en zijn deze opnieuw een indicatie dat verzoeker niet de volledige waarheid weergaf betreffende zijn vertrek. Tot slot (d) blijft verzoeker in gebreke aan te tonen dat hij daadwerkelijk tot mei 2021 in Noord-Macedonië gewoond heeft. Gezien (ii) verzoeker geen zicht bood op zijn werkelijke verblijfplaatsen en zijn reële levensomstandigheden in Noord-Macedonië, komt de geloofwaardigheid van zijn verklaringen de voorbije jaren op straat geleefd te hebben, nergens terecht te kunnen bij een terugkeer en er op straat te moeten leven, op fundamentele wijze op de helling te staan. Bovenstaande vaststellingen zetten (iii) voorts ook de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over zijn

problemen in zijn land van herkomst op de helling. Verder (iv) kan er geen geloof gehecht worden aan de voorgehouden problemen met schuldeiser B. Zo bracht verzoeker (a) dit kernelement van zijn relaas, zijnde de rechtstreekse vluchtaanleiding, niet ter sprake tijdens zijn onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Voorts komt het (b) bevreemdend voor dat verzoeker niet concreet wist hoeveel geld hij B. verschuldigd was. Tot slot (c), doet het feit dat verzoeker na de eenmalige aanvaring met B. nog vier maanden in Noord-Macedonië heeft gewoond en bovendien continu op en neer zou gereisd hebben, opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen in dit verband. Voorts (v) kan maar weinig geloof gehecht worden aan verzoekers vrees voor leden van de politieke partij BDI, door wij hij vreest bij terugkeer mishandeld te worden. Zo legde verzoeker niet het minste (begin van) bewijs neer van zijn lidmaatschap van de BDI, wat een ernstig voorbehoud plaatst bij zijn beweerde politiek engagement en wat dan ook vragen doet rijzen over de geloofwaardigheid dat deze partij hem jarenlang gevraagd heeft stemmen te ronselen. Bovendien toont hij geenszins *in concreto* aan waarom hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst problemen zal kennen met leden van deze politieke partij. Hoe dan ook (vi), gesteld dat het bij terugkeer alsnog tot problemen met derden, zoals leden van de BDI, zou komen, dan nog heeft verzoeker niet aannemelijk gemaakt dat hij geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Noord-Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Verzoeker heeft nooit beroep gedaan op hulp en/of bescherming van de Noord-Macedonische autoriteiten, met wie hij nooit problemen heeft gekend. Dat hij nergens terecht kon, is een uitleg die niet kan overtuigen. Op basis van de objectieve informatie waarover het commissariaat-generaal beschikt, wordt besloten dat er gesteld kan worden dat, in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Noord-Macedonië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet. Waar verzoeker voorts aanhaalt (vii) dat Albanezen in Noord-Macedonië minder kansen krijgen, vooral op de arbeidsmarkt, haalt de bestreden beslissing aan dat mogelijke gevallen van discriminatie in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van het Verdrag van Genève en dat uit verzoekers verklaringen allerm minst blijkt dat de door hem beweerde discriminatie dermate systematisch en ingrijpend was, dat zijn fundamentele mensenrechten aangetast werden en het leven in zijn land van herkomst bij een terugkeer ondraaglijk zou worden. Wat tot slot (viii) verzoekers vrees voor zijn gezondheid betreft, wordt opgemerkt dat het gegeven dat er een kwaliteitsverschil is tussen de Belgische en de Noord-Macedonische gezondheidsinstellingen geen verband houdt met de criteria van het Verdrag van Genève of met de bepalingen opgenomen in de definitie van subsidiaire bescherming. Voor de beoordeling van medische elementen kan een aanvraag voor een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ingediend worden. De door verzoeker neergelegde documenten (ix) kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen.

De Raad stelt vast dat alle motieven waarop de commissaris-generaal zich baseert om te besluiten tot bovenstaande vaststellingen duidelijk blijken uit de stukken in het administratief dossier en dat deze motieven deugdelijk zijn. Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen valabele argumenten bij die de desbetreffende motieven weerleggen of er een aannemelijke verklaring voor geven. Hij beperkt zich immers tot het uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het louter herhalen van en het volharden in eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade, het formuleren van algemene beweringen en het bekritisieren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter diens bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

2.3.8. Aan verzoeker werden steunmaatregelen verleend, gelet op bepaalde bijzondere procedurele noden in zijn hoofd. Zo werd besloten het eerste persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal niet te laten doorgaan, omdat hij zich die dag niet goed voelde. Hij werd vervolgens opgeroepen voor een nieuw onderhoud en zowel bij het onthaal als tijdens dit onderhoud gaf verzoeker meermaals aan zich goed te voelen en op de vragen te kunnen antwoorden (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 2, 3 en 17). Er kan dan ook redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoekers rechten in het kader van de procedure om internationale bescherming gerespecteerd werden, evenals dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen. Verzoeker werpt in het verzoekschrift boudweg op dat zelfs indien een verhoor schijnbaar goed verliep, dit niet belet dat de bijzondere omstandigheden een invloed kunnen hebben op de verklaringen en dat uit niets blijkt dat het commissariaat-generaal daarmee rekening hield. Hij laat echter na *in concreto* aan te tonen welke bijzondere omstandigheden een invloed hadden op de verklaringen en hoe dit de strekking van de bestreden beslissing zou kunnen hebben beïnvloed.

2.3.9. In de bestreden beslissing wordt vooreerst gewezen op een aantal vaststellingen die niet alleen verzoekers algemene geloofwaardigheid danig op de helling zetten, maar die ook ten zeerste afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over het ogenblik waarop en de omstandigheden waarin hij Noord-Macedonië verlaten heeft. Meer bepaald wordt overwogen als volgt:

“Zo kunnen er een aantal merkwaardige vaststellingen gedaan worden betreffende uw paspoort. U verklaarde dat u uw paspoort verloren heeft tijdens een bezoek aan een Brussels filiaal van Western Union (Verklaring DVZ, vraag 24). Op 26 augustus 2021, de dag na uw onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken, ging u naar de Noord-Macedonische ambassade om een nieuw paspoort aan te vragen. Hier zeiden ze echter dat u het verlies van uw paspoort moest aangeven bij de politie. Met deze aangifte van verlies zou u een nieuw paspoort kunnen verkrijgen. Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal op 26 oktober 2021, i.e. exact twee maanden na uw bezoek aan de ambassade, verklaarde u echter tot dan toe het verlies van uw paspoort niet aangegeven te hebben bij de politie. Gevraagd waarom u dit nog niet gedaan had, gaf u aan dat een nieuw paspoort of een ander identiteitsdocument dat dertig dagen geldig zou zijn u respectievelijk 85 en 35 euro zouden kosten en dat u niet genoeg geld heeft (CGVS, p. 15 en 17). Niet alleen kan er opgemerkt worden dat uw moeder u op regelmatige basis een aardige som geld overmaakt – zij krijgt elke maand een pensioen uitgekeerd en telkens ze dit ontvangt geeft ze u honderd euro (CGVS, p. 9 en 10) -, ook gaat u met deze uitleg voorbij aan het gegeven dat u tot op heden het verlies van uw paspoort nog niet aangegeven heeft bij de politie. Bovendien kon u uw bezoek aan de Noord-Macedonische ambassade met het oog op het verkrijgen van een nieuw paspoort niet aantonen (CGVS, p. 17). Het voorgaande doet enigszins vermoeden dat u niet de waarheid vertelde over (het verlies van) uw paspoort en dat u dit document achterhoudt omdat hierin mogelijks informatie staat die niet overeenkomt met de verklaringen die u aflegde op het Commissariaat-generaal.

Dat uw verklaringen over uw vertrek uit Noord-Macedonië niet overtuigen kan verder onderbouwd worden door de vaststelling dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde over uw reisweg. U verklaarde tijdens uw onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u Noord-Macedonië in mei 2021 verlaten heeft. U reisde naar Pristina (Kosovo) waar u verbleef tot augustus 2021. Hierna reisde u achtereenvolgens via Montenegro, Bosnië, Kroatië en een aantal onbekende landen naar Duitsland en uiteindelijk België, waar u op 16 augustus 2021 aankwam (Verklaring DVZ, vraag 32). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal verklaarde u echter dat u na uw vertrek uit Noord-Macedonië eerst vier of vijf dagen in Kosovo verbleef. Daarna verbleef u opnieuw voor vier of vijf dagen in Montenegro. Hierna ging u naar Sarajevo (Bosnië), waar u twee of drie dagen was, om daarna van Zagreb (Kroatië) naar Duitsland te reizen. Hoewel de volgorde van uw verblijfsplaatsen gelijkloopt, komt de door u gehanteerde chronologie niet overeen. Hiermee geconfronteerd gaf u aan dat u steeds terugkeerde naar Kumanovë (CGVS, p. 30). Hiermee legt u evenwel geenszins het verschil uit tussen uw opeenvolgende verklaringen. Erop gewezen dat uw reisweg zoals verklaard op de Dienst Vreemdelingenzaken drie maanden in beslag nam en dat uw reis van Noord-Macedonië naar België zoals uiteengezet op het Commissariaat-generaal hooguit een tweetal weken duurde, verklaarde u dat u niet wist wat er op de Dienst Vreemdelingenzaken opgeschreven was, maar dat u er wel de waarheid gezegd had (CGVS, p. 30). Met de loutere stelling dat u de waarheid verteld had, verschoont u evenwel geenszins dit merkwaardig verschil tussen uw opeenvolgende verklaringen. Ook deze vaststelling is een indicatie dat u geen waarachtige verklaringen heeft afgelegd over het moment en de omstandigheden van uw vertrek uit Noord-Macedonië.

Tot slot kan er ook gewezen worden op de informatie op uw twee facebookprofielen. Aanvankelijk verklaarde u dat u slechts één facebookprofiel heeft. U verklaarde bovendien nooit andere profielen gehad te hebben noch momenteel andere profielen te beheren (CGVS, p. 13). Later geconfronteerd met het gegeven dat er nog een tweede facebookprofiel van u teruggevonden werd, verklaarde u niet te weten hoe dit kwam. U kwam niet verder dan te verklaren dat de profielen misschien verbonden waren (CGVS, p. 28). Gevraagd waarom u niet eerder over dit tweede profiel verteld had, gaf u plotsklaps aan dat het eerste profiel het profiel van uw familie is en dat het tweede profiel door u beheerd wordt (CGVS, p. 29). Dat u aanvankelijk enkel naar het profiel van uw familie zou verwijzen maar uw persoonlijke profiel niet zou aanhalen is weinig aannemelijk. Bovendien dateert de eerste post op dit familieprofiel van 5 mei 2021, i.e. de periode waarin u Noord-Macedonië definitief verlaten heeft, en blijkt uit uw verklaringen dat u de voorbije jaren, met uitzondering van uw moeder, met niemand van uw familie nog contact had (CGVS, p. 10, 12 en 13). Uw verklaring dat dit een familieprofiel is, kan bijgevolg niet overtuigen. Voorts kan er op gewezen worden dat u op uw facebookprofielen een aantal berichten postte die wijzen op een langdurig verblijf in Zwitserland. Zo werd er op uw familieprofiel, waarvan de eerste post dateert van 5 mei 2021, aangegeven dat u afkomstig bent uit en woont in Winterthur (Zwitserland), school liep in Zürich (ETH Zürich) en les volgde aan de universiteit van Zürich. Uit uw persoonlijk profiel, dat aangemaakt werd in 2010, blijkt dan weer dat u opgegroeid bent in Kumanovë maar dat u in Zürich woont. U zou van 1996 tot 2000 school gelopen hebben in de ‘Berufsschule für Detailhandel’ in Zürich. Voorts zou u werken bij Hotel Metropol. Geconfronteerd met deze verschillende verwijzingen naar een leven in Zwitserland kwam u niet verder dan dat u dit zomaar postte (CGVS, p. 29). Ofschoon men, zoals u ook aangeeft (CGVS, p.

29), eender wat kan posten op een facebookprofiel, komen deze veelvuldige verwijzingen naar een verblijf in een ander land dan Noord-Macedonië bevreemdend over. Op beide facebookprofielen staan bovendien een aantal elementen die erop wijzen dat u in het verleden wel degelijk gereisd hebt naar of verbleven heeft in Europa. Nochtans verklaarde u dat u voor uw vlucht uit Noord-Macedonië in mei 2021 nooit eerder in andere West-Europese landen was geweest (CGVS, p. 27). Erop gewezen dat u, gelet op de informatie op uw facebookprofielen, toch een aantal keer gereisd moet hebben, verklaarde u dat u zomaar wat postte. U gaf aan dat u in Tirana, Belgrado of Pristina verbleef, maar dat u postte dat u in Istanboel of München was, ook al was u er nooit geweest (CGVS, p. 29). Geconfronteerd met het feit dat u in juni 2012 een vliegticket, waaruit blijkt dat u op 14 juni 2012 van Zürich (Zwitserland) naar Malaga (Spanje) vloog, postte op uw persoonlijke facebookprofiel, verklaarde u dat u toen op vakantie ging en stelde u dat deze reis al lang geleden plaats had gevonden (CGVS, p. 29). Ook deze uitleg houdt gelet op uw eerdere verklaringen nooit in een Europees land geweest te zijn geen steek. Deze vaststellingen met betrekking tot uw facebookprofielen zijn zeer merkwaardig, doen afbreuk aan uw beweerde levensomstandigheden in uw land van herkomst en zijn opnieuw een indicatie dat u niet de volledige waarheid weergaf betreffende uw vertrek uit Noord-Macedonië.

Tot slot kan er nog op gewezen worden dat u, toen u gevraagd werd of u kon aantonen dat u daadwerkelijk tot mei 2021 in Noord-Macedonië gewoond heeft, aangaf dat u tot aan uw vertrek uit Noord-Macedonië elke maand naar de sociale dienst van Kumanovë ging. Er werd u gevraagd alle communicatie tussen u en de sociale dienst neer te leggen. U gaf aan dit in orde te zullen brengen. Ofschoon de daartoe voorziene termijn reeds overschreden is (CGVS, p. 30), legde u tot op heden geen enkel bewijs neer van uw interactie met de sociale dienst in Kumanovë."

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Met betrekking tot de vaststellingen aangaande verzoekers paspoort, stelt de Raad vast dat verzoeker met het ontkennen van de appreciatie van het commissariaat-generaal en met het louter herhalen van zijn verklaringen geen afbreuk doet aan de pertinente en genuanceerde vaststellingen desbetreffend. Nog los van de vaststelling dat verzoeker zijn paspoort niet heeft vervangen, al dan niet omwille van gegronde financiële redenen, blijkt dat verzoeker het verlies van zijn paspoort niet heeft aangegeven bij de politie. Dat hij de taal niet machtig is, kan daarvoor niet als verschoningsgrond (blijven) worden opgeworpen. Daargelaten dat er in een nieuw paspoort geen reisvermeldingen uit het verleden worden overgenomen en dat verzoeker thans in de procedure om internationale bescherming zit, doet het gegeven dat verzoeker geen melding van verlies van zijn paspoort bij de politie heeft aangegeven of in vervanging heeft voorzien, wel degelijk enigszins vermoeden dat hij niet de waarheid vertelde over (het verlies van) zijn paspoort en dat hij dit paspoort achterhoudt, omdat hierin mogelijks informatie staat die niet overeenkomst met de verklaringen die hij bij het commissariaat-generaal aflegde.

Bovendien legde verzoeker, zoals hierboven genoegzaam blijkt, tegenstrijdige verklaringen af over zijn reisweg, hetgeen een verdere indicatie is dat hij geen waarachtige verklaringen heeft afgelegd over het moment en de omstandigheden van vertrek. Hoewel de volgorde van de opgegeven verblijfplaatsen gelijkloopt, komt de door verzoeker gehanteerde chronologie niet overeen. Zo zou zijn reisweg, volgens zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken drie maanden in beslag genomen hebben terwijl dat volgens zijn verklaringen bij het commissariaat-generaal slechts een tweetal weken zou geweest zijn. Het verschil in chronologie is er en verzoeker slaagt er niet in dit met concrete, overtuigende argumenten te ontkrachten. Dat hij steeds terugkeerde van Kosovo naar Kumanovë kan de tegenstrijdigheid tussen zijn opeenvolgende verklaringen niet verantwoorden. Door zich thans te beroepen op de waarachtigheid van de verklaringen zoals afgelegd bij het commissariaat-generaal, namelijk dat de reisweg een tweetal weken in beslag nam, en aldus te volharden in één versie van zijn verklaringen, vermag verzoeker geen afbreuk te doen aan de vastgestelde tegenstrijdigheid omtrent de duur van zijn reisweg.

Zelfs indien er mogelijk, gelet op het zwervend bestaan, enige twijfel zou kunnen rijzen omtrent de weerhouden chronologie van de beweerde reisweg, dan wijst de Raad erop dat de motivering van de bestreden beslissing als geheel moet worden gelezen en niet als een samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van een aantal vaststellingen waardoor verzoekers algemene geloofwaardigheid op de helling komt te staan en die ook ten eerste afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over het ogenblik waarop en de omstandigheden waarin hij Noord-Macedonië verlaten heeft.

Zo zijn er verder een aantal merkwaardige vaststellingen te maken met betrekking tot de sociale media accounts van verzoeker (administratief dossier, map landeninformatie), die afbreuk doen aan zijn beweerde levensomstandigheden in Noord-Macedonië en die opnieuw een indicatie vormen dat hij mogelijks niet de volledige waarheid heeft verteld over zijn vertrek. Zo verzwijgt hij het bestaan van een tweede Facebook-profiel en komt zijn verklaring hiervoor, eens hiermee geconfronteerd tijdens het persoonlijk onderhoud, geenszins aannemelijk voor, dit omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde redenen. Verzoeker komt in het verzoekschrift niet verder dan het volharden in zijn verklaringen zoals afgelegd bij het commissariaat-generaal. Door het herhalen van zijn verklaringen doet verzoeker evenwel geen afbreuk aan de pertinente en genuanceerde vaststellingen desbetreffend. Verder komen de veelvoudige verwijzingen op zijn profielen op Facebook die duiden op een langdurig verblijf, mogelijks zelfs leven, in Zwitserland op zijn minst bevreemdend over. Dat men eender wat kan posten op Facebook en dat hij inderdaad een identiteit uitvond en daarbij, nu zijn broer en moeder in Zwitserland wonen, voor Zürich koos, komt niet overtuigend over en doet geen afbreuk aan het bevreemdend karakter van de talrijke en gedetailleerde verwijzingen naar een langdurig verblijf in Zwitserland, hetgeen geenszins te rijmen valt met verzoekers verklaringen dat hij, vooraleer hij Noord-Macedonië in mei 2021 verliet, nooit eerder in West-Europese landen was geweest (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 27). Daar komt nog bij dat uit de beide Facebook-profielen een aantal elementen blijkt dat verzoeker in het verleden wel degelijk heeft gereisd naar of heeft verbleven in Europa. Verzoekers verschoningen na confrontatie tijdens het persoonlijk onderhoud overtuigen geenszins. Dat hij in 2012 een reis zou gemaakt hebben, zoals blijkt uit een post op zijn sociale media van een vliegticket van Zürich naar Malaga, doet ten eerste afbreuk aan zijn uitdrukkelijke verklaring vóór zijn vertrek uit Noord-Macedonië in mei 2021 nooit in een Europees land geweest te zijn. Verzoekers verklaring *post factum* dat er in 2012 nog geen breuk was met zijn naaste familie en dat een vakantie geen verblijf is in de zin van wonen, vermag hieraan niet in het minst afbreuk te doen. De vraagstelling was duidelijk, namelijk of hij voor hij naar België kwam, ooit al eerder in een ander land in West-Europa was geweest, waarop hij uitdrukkelijk “*nee nee, nooit*” antwoordde. Niettegenstaande deze reis van tien jaar geleden dateert ondermijnt dit, samen met de andere vaststellingen omtrent zijn sociale media, de geloofwaardigheid van verzoeker over zijn beweerde levensomstandigheden en mogelijks ook omtrent zijn vertrek uit het land van herkomst in ernstige mate.

In verband met de vaststelling dat hij er niet in slaagt aan te tonen dat hij daadwerkelijk tot mei 2021 in Noord-Macedonië gewoond heeft, werpt verzoeker op dat hij niemand in Noord-Macedonië heeft die de bewijsstukken van zijn maandelijkse interactie met de sociale dienst in Kumanovë tot aan zijn vertrek in mei 2021 zou kunnen gaan ophalen. Verzoeker toont niet aan dat hij op enerlei wijze getracht heeft, eventueel via mail of per post, om de kwestieuze stukken, op eigen houtje of via tussenkomst van een derde, te verkrijgen. Dat de keerzijde van zijn identiteitskaart, uitgereikt in juni 2013, wel nog een adres vermeldt (administratief dossier, map documenten, stuk 2, alsook stuk 11 bij het verzoekschrift), toont dan weer niet aan dat hij tot aan zijn vertrek daadwerkelijk in Noord-Macedonië verbleven heeft en strookt bovendien niet met zijn verklaring dat hij een zwervend bestaan kende sinds de verkoop van zijn ouderlijk huis in 2016-2017.

2.3.10. In de bestreden beslissing wordt voorts terecht als volgt overwogen:

“Ofschoon niet meteen betwist wordt dat u de voorbije jaren nog een aantal keer in Noord-Macedonië verbleven heeft – uw paspoort werd er in juni 2018 uitgereikt en op uw facebookprofielen staan een aantal check-ins waaruit blijkt dat u in 2016 en 2018 nog in Kumanovë of Skopje was – wijzen voorgaande vaststellingen erop dat u niet de volledige waarheid verteld heeft over uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België, uw werkelijke levensomstandigheden in Noord-Macedonië of het ogenblik waarop en de omstandigheden waarin u Noord-Macedonië daadwerkelijk verlaten heeft. Gezien u geen zicht bood op uw werkelijke verblijfplaatsen en uw reële levensomstandigheden in Noord-Macedonië komt de geloofwaardigheid van uw verklaringen de voorbije jaren op straat geleefd te hebben in Kumanovë, Preshevë (Servië) of Kosovo, nergens terecht te kunnen bij een terugkeer naar uw land van herkomst en er op straat te zullen moeten leven (CGVS, p. 4, 10, 29 en 30) op fundamentele wijze op de helling te staan. Dit kan verder kracht bijgezet worden door de informatie uit uw paspoort. U verklaarde dat u sinds de verkoop van uw ouderlijk huis waar u uw hele leven gewoond heeft op straat leefde (CGVS, p. 4). Gezien u deze verkoop situeerde zo’n vier of vijf jaar geleden, i.e. in 2016 of 2017, komt het hoogst bevreemdend over dat er op de kopie van uw paspoort, dat uitgereikt werd in juni 2018, een domicilieadres staat genoteerd. Het loutere feit dat u verklaarde de voorbije vier of vijf jaar dakloos te zijn geweest, daar waar in uw paspoort later nog een officieel adres werd genoteerd, is zeer merkwaardig. Tot slot kan er nog opgemerkt worden dat uit uw twee facebookprofielen blijkt dat er recent nog interactie was tussen u en personen met dezelfde familienaam als u, H. Ook hieruit blijkt geenszins dat u bij een terugkeer naar Noord-Macedonië nergens terecht zou kunnen.”

Zoals de commissaris-generaal reeds terecht opmerkte, is het loutere feit dat verzoeker verklaarde de voorbije vier of vijf jaar, sinds de verkoop van het ouderlijk huis in 2016-2017, dakloos te zijn geweest (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 4), daar waar in zijn identiteitskaart later nog een officieel adres werd genoteerd, zeer merkwaardig. Dit doet op zijn minst vragen rijzen bij verzoekers stelling dat hij de voorbije jaren op straat leefde in Kumanovë, Kosovo en Servië, dat hij bij een terugkeer naar Noord-Macedonië nergens terecht zal kunnen en dat hij er op straat zal moeten leven, wat bovendien nog versterkt wordt door de recente, al dan niet vrijblijvende, interactie met personen met dezelfde familienaam H., zoals blijkt uit zijn Facebook-profielen. Dat hij met zijn kerngezin, met uitzondering van zijn moeder, geen contact meer heeft – wat hij ter terechtzitting nogmaals bevestigt – toont nog niet aan dat hij met andere leden van de familie, zoals (achter)neven mogelijks geen contact zou hebben, zoals ook blijkt uit zijn Facebook-profielen en zoals verzoeker ook aangaf tijdens zijn persoonlijk onderhoud. De Raad treedt het oordeel bij dat verzoeker, gelet op hetgeen voorafgaat en gezien hij geen zicht bood op zijn werkelijke verblijfplaatsen en zijn reële levensomstandigheden in Noord-Macedonië, geenszins aannemelijk maakt dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst nergens terecht zal kunnen.

2.3.11. Aangezien er op zijn minst onduidelijkheid is omtrent verzoekers verblijfplaatsen voor zijn komst naar België, zijn werkelijke levensomstandigheden en het ogenblik waarop en de omstandigheden waarin hij zijn land van herkomst heeft verlaten, wordt ook de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over zijn problemen in zijn land van herkomst vlak na nieuwjaar 2021 en in mei 2021 op de helling gezet.

Wat enerzijds de aangehaalde problemen met schuldeiser B. betreft, wordt in de bestreden beslissing terdege als volgt gesteld:

*“Met betrekking tot uw **problemen met uw schuldeiser B.** kan er nog gewezen worden op enkele bijkomende elementen die maken dat er geen geloof meer gehecht kan worden aan uw verklaringen in dit verband.*

Vooreerst kan erop gewezen worden dat u dit kernelement in uw asielrelaas niet ter sprake bracht tijdens uw onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken. Gevraagd waarom u uw rechtstreekse vluchtaanleiding niet had vermeld, stelde u dat u er niet naar gevraagd werd (CGVS, p. 30), een uitleg die geen hout snijdt aangezien er u wel degelijk nog gevraagd werd of u naast de door u vermelde problemen nog andere problemen wenste te vermelden en of u nog iets wenste toe te voegen (CGVS-vragenlijst, ingevuld op DVZ, vragen 7 en 8) en aangezien u bij het invullen van de CGVS-vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken er uitdrukkelijk werd op gewezen dat er van u verwacht wordt dat u, weliswaar in het kort, maar nauwkeurig de redenen weergeeft waarom u bij uw terugkeer naar uw land van herkomst problemen riskeert en dat u hierbij een overzicht geeft van alle feiten die tot uw vlucht hebben geleid (CGVS-vragenlijst, ingevuld op DVZ, vragen 1 en 3.5). Dat u zich schaamde om hierover te vertellen kan evenmin weerhouden worden als een gegronde rechtvaardiging (CGVS, p. 30). Er mag namelijk verwacht worden van een verzoeker om internationale bescherming dat hij van zodra hij hiertoe de gelegenheid heeft op een spontane wijze vertelt over de redenen waarom hij zijn land van herkomst verlaten heeft. Deze vaststelling doet bijkomend afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen problemen gekend te hebben met B.

Voorts komt het ook bevreemdend over dat u niet concreet wist hoeveel geld u B. verschuldigd bent. U wist weliswaar dat het ging om 15 000 euro vermeerderd met intresten, maar het totale bedrag wist u niet (CGVS, p. 24). Gevraagd of u concrete aanwijzingen heeft dat B. u zal vermoorden, gaf u daarnaast aan dat hij in het verleden al een jongen die geld van hem had geleend, vermoordde. U wist echter niet wie deze jongen was noch waarom die jongen precies gedood werd. Dit was u gewoon verteld (CGVS, p. 23). Deze bevindingen doen opnieuw afbreuk aan uw verklaringen betreffende uw vrees ten aanzien van B.

Tot slot dient er nog benadrukt te worden dat u, na de eenmalige aanvaring die u met B. net na nieuwjaar 2021 kende, nog vier maanden lang, tot mei 2021, in Noord-Macedonië zou gewoond hebben. In deze periode hoorde of zag u B. niet meer en kende u geen problemen meer met hem (CGVS, p. 25 en 26). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u in de periode voor uw definitieve vertrek uit Noord-Macedonië in mei 2021 voortdurend gereisd zou hebben tussen Kumanovë enerzijds en Preshevë (Servië) en Kosovo anderzijds. Hiermee geconfronteerd gaf u aan dat u moest terugkeren voor uw medicatie (CGVS, p. 31). Deze uitleg kan gelet op de ernst van uw vrees voor B. – u verklaarde door hem mishandeld, vermoord of levend begraven te zullen worden (CGVS, p. 22) - niet overtuigen. Het loutere feit dat u continu op en neer gereisd zou hebben naar het land waarin u vreest om mishandeld of vermoord te worden door B. is niet ernstig en doet opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen in dit verband.

Gelet op voorgaande vaststellingen kan er geen enkel geloof meer gehecht worden aan uw problemen met en vrees voor uw schuldeiser B."

De Raad merkt dienaangaande vooreerst op dat het inderdaad merkwaardig is dat verzoeker tijdens het onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen melding maakte van zijn problemen met schuldeiser B., hetgeen deel was van zijn rechtstreekse vluchtaanleiding en wat dan ook ontegensprekelijk een wezenlijk element in zijn asielrelaas betreft. De tijdens het persoonlijk onderhoud opgegeven redenen ter verschoning van het stilzwijgen van dit kernelement, waaronder de thans opnieuw aangehaalde schaamte, kunnen, omwille van de in de bestreden beslissing opgegeven redenen, niet overtuigen. Thans aanhalen dat hij vele problemen heeft en dat hij als eerste vluchtaanleiding zijn moeilijke situatie opgaf, in tweede orde zijn problemen met leden van de BDI en slechts in derde orde de problemen met zijn schuldeiser(s), biedt geenszins een verschoning voor het verzwijgen van deze gewichtige en bepalende vluchtaanleiding. De Raad stipt aan dat van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een dermate essentieel en frappante element als de reden voor zijn vlucht niet zou hebben vermeld. Het klopt dat hij aangaf financiële problemen te hebben (administratief dossier, vragenlijst, 3.5), maar daarbij werd evenwel geen enkele link gelegd met problemen met schuldeiser B.

Verzoeker kan zich voorts niet verschuilen achter het gegeven dat hij niet steeds aan alles denkt en dat zijn geheugen, ingevolge zijn drugsconsumptie, hem soms in de steek laat. Daar de aangehaalde gebeurtenissen een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed waren op zijn verdere leven, te meer daar de problemen met schuldeiser B. aan de grondslag lagen van het vertrek uit het land van herkomst, kunnen zij geacht worden in verzoekers geheugen te zijn gegrift zodat hij op zijn minst bij machte zou moeten zijn deze aan te halen tijdens het gesprek bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Verzoeker kan zich voor het verzwijgen van een danig wezenlijk kernelement van zijn relaas, alsook voor het niet exact weten tijdens het persoonlijk onderhoud hoeveel geld hij B. verschuldigd is, niet verschuilen achter eventuele geheugenproblemen ten gevolge van drugsgebruik die hij overigens geenszins met enig begin van bewijs staaft.

Het is verder niet omdat hij bepaalde specifieke en persoonlijke informatie over B. wel kon geven, dat verzoeker daarmee de geloofwaardigheid van zijn eigen problemen met B. en zijn vrees voor deze schuldeiser aannemelijk maakt. Verzoeker slaagde er immers niet in concrete aanwijzingen te geven dat B. hem zal vermoorden. In de bestreden beslissing wordt daarnaast gesteld dat verzoeker niet de naam kon geven van een jongen die ook schulden had bij B. en door hem werd vermoord, hetgeen verder afbreuk doet aan de verklaarde vrees van verzoeker. Daar komt overigens nog bij dat verzoeker, na de eenmalige aanvaring met B. net na nieuwjaar in 2021, nog vier maanden in Noord-Macedonië gewoond zou hebben en daarbij continu op en neer reisde, hetgeen verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de vrees door B. mishandeld of vermoord te worden.

Wat anderzijds de geopperde vrees voor leden van de politieke partij BDI betreft, staat in de bestreden beslissing het volgende te lezen:

*"Voorts haalde u ook een **vrees aan voor leden van de politieke partij BDI**. U verklaarde dat u bij een terugkeer naar Noord-Macedonië door hen mishandeld zal worden. U gaf in dit verband aan dat u hen in het verleden hielp door stemmen te ronselen. Deze vraag werd u in 2021 opnieuw gesteld, maar u liet hen in de steek en heeft de partij bedrogen. Het is om deze reden dat u vreest dat u bij een terugkeer door de BDI mishandeld zal worden (CGVS, p. 14, 18 en 19).*

Ook hieraan kan maar weinig geloof gehecht worden. Zo kan er opgemerkt worden dat u niet het minste (begin van) bewijs neerlegde van uw lidmaatschap bij de politieke partij BDI. Ofschoon u verklaarde dat u sinds 2001 tot zo'n vier of vijf jaar geleden lid was geweest, u een lidkaart zou kunnen voorleggen, u met veel andere leden van de partij in contact zou gestaan hebben en u dit voorjaar naar aanleiding van de verkiezingen in 2021 nog berichten uitgewisseld zou hebben met I.L., de voorzitter van de BDI in Kumanovë, legde u, ofschoon de daartoe voorziene termijn reeds verstreken is, geen enkel document ter ondersteuning van uw verklaringen neer (CGVS, p. 14, 15, 20 en 21). Deze vaststelling plaatst een ernstig

voorbehoud bij uw beweerde politieke engagement en doet dan ook vragen rijzen over de geloofwaardigheid van uw beweringen dat de BDI aan u jarenlang gevraagd heeft om stemmen te ronselen.

Bovendien, gevraagd naar de reden waarom de BDI in Noord-Macedonië u inschakelde om stemmen te ronselen en waarom ze u in het vizier zullen nemen, verklaarde u slechts dat ze zulke mensen als u zoeken. Voorts kwam u niet verder dan te stellen dat het daar een ander leven is als hier (CGVS, p. 21). Hiermee toont u echter geenszins in concreto aan waarom u bij een terugkeer naar uw land van herkomst problemen zal kennen met leden van deze politieke partij.”

Het is niet omdat verzoeker van deze vrees wel *ab initio*, bij het gesprek bij de Dienst Vreemdelingenzaken, melding maakte, dat deze daarom als geloofwaardig moet worden aangemerkt, zoals in het verzoekschrift wordt gesteld.

Vooreerst kan er een ernstig voorbehoud bij het beweerde politieke engagement van verzoeker worden geplaatst. Verzoeker laat immers tot op heden na ook maar enig (begin van) bewijs neer te leggen van zijn lidmaatschap van de BDI. Dat verzoeker een aantal verklaringen kon afleggen over de BDI en de partijleden met wie hij contact had, volstaat niet om aannemelijk te maken dat zijn beweerde engagement en activiteiten voor deze partij waarachtig zijn. Evenmin biedt dit enige indicatie voor de geloofwaardigheid en realiteit van zijn beweerde problemen en vrees voor vervolging.

Aangezien aan verzoekers beweerde politieke engagement en aan de omwille daarvan voorgehouden vrees weinig geloof kan worden gehecht, kwam het niet aan de verwerende partij toe om de impact van het verlies van de BDI bij de verkiezingen op verzoekers situatie in overweging te nemen. Verzoeker toont voorts niet *in concreto* aan dat de volgens hem aanbrekende periode van politieke instabiliteit zijn problemen riskeert te vergroten.

2.3.12. De Raad wijst er verder op dat internationale bescherming slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Een verzoeker om internationale bescherming moet aannemelijk maken dat hij of zij alle mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput, hetgeen *in casu* geenszins het geval is. Zo berust verzoekers stelling, dat hij geen beroep zou kunnen doen op de hulp en/of bescherming van de Noord-Macedonische autoriteiten, niet op enige concrete ervaringen. Verzoeker verwijst naar de informatie van het commissariaat-generaal en haalt zelf twee objectieve bronnen aan om erop te wijzen dat de werking van de ordediensten in zijn land van herkomst te wensen overlaat, dat het niet voor niets is dat er maatregelen tegen corruptie geïmplementeerd dienen te worden, dat de verhoogde aandacht voor de noodzakelijke politiehervorming wijst op vaststaande, huidige en actuele problemen, dat zowel de interne als de externe controle *de facto* onbestaande zijn en dat uit de evaluatie in 2021 van de stappen te ondernemen in 2019 blijkt dat een groot deel van de voorstellen niet uitgevoerd wordt. Een loutere verwijzing naar algemene informatie, zoals *in casu* naar rapporten omtrent onder andere corruptie bij de Noord-Macedonische autoriteiten, volstaat niet om aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat, of dat het hem in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier, door louter op algemene wijze te verwijzen naar algemene informatie, geheel in gebreke. Zij het tevens onderstreept dat ook in de bestreden beslissing erkend wordt dat hervormingen nog steeds nodig zijn, onder andere om corruptie verder aan te pakken, de georganiseerde misdaad te bestrijden en de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie te verbeteren. Anderzijds wordt echter tevens gewezen op de belangrijke maatregelen die de Noord-Macedonische autoriteiten hebben getroffen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen en om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden.

Verzoeker toont allerminst aan dat de Noord-Macedonische autoriteiten hem niet zouden kunnen of willen helpen. Dat verzoeker zijn nalaten om nationale bescherming trachten te verkrijgen poogt te verschonen door te stellen dat hij de beschermingsmogelijkheden niet heeft uitgeput aangezien het geen zin heeft zich hierop te beroepen aangezien dit tot niets leidt, is weinig ernstig. Verzoeker kan zijn gebrek aan handelen niet afwentelen op een hypothetisch gebrek bij de autoriteiten.

De commissaris-generaal oordeelt, op basis van de informatie waarnaar wordt gerefereerd in de bestreden beslissing, op goede grond dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij voor de door hem aangehaalde problemen geen of onvoldoende beroep kon doen – of in het geval van eventuele toekomstige problemen bij terugkeer naar Noord-Macedonië zou kunnen doen – op de hulp van en/of

bescherming door de in Noord-Macedonië aanwezige autoriteiten. Verzoeker ontkent, noch weerlegt, dat hij op geen enkel moment klacht heeft ingediend bij de politie of enige andere instantie. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat erin bescherming te verkrijgen tegen de belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Bovendien blijkt uit verzoekers verklaringen dat de politie wel degelijk optrad, aangezien hij verklaarde dat zowel zijn schuldeiser B. als diens broer gearresteerd werden en in de gevangenis belandden (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 23). Waar verzoeker nog opwerpt dat de verwerende partij geen rekening hield met zijn Albanese achtergrond en dat de beschermingsmogelijkheden in Noord-Macedonië voor Albanezen, zeker in conflict met niet-Albanezen, nog problematischer zijn, wijst de Raad erop dat uit de in de bestreden geciteerde landeninformatie niet blijkt dat Albanezen in mindere mate beroep zouden kunnen doen op bescherming van de Noord-Macedonische autoriteiten. Verzoeker toont dit anderzijds ook geenszins *in concreto* aan.

Verzoeker maakt geenszins aannemelijk in Noord-Macedonië alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden tot bescherming te hebben uitgeput. Verzoeker toont niet *in concreto* aan en maakt aldus geenszins aannemelijk dat het hem, gelet ook op de vaststellingen in de bestreden beslissing die op generlei wijze worden ontkracht of weerlegd, met betrekking tot zijn verklaarde problemen aan nationale bescherming ontbeert. De Raad wijst er, zoals de commissaris-generaal, ook op dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden. Waar verzoeker in algemene bewoordingen verwijst naar onder meer corruptie en in zoverre verzoeker een selectieve lezing houdt van de informatie van het commissariaat-generaal omtrent de beschermingsmogelijkheden in Noord-Macedonië, waarbij hij tracht de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal om te keren, slaagt hij er niet in (met concrete, valabele en objectieve elementen) aan te tonen dat die informatie en de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal onjuist zouden zijn en dat de Noord-Macedonische autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die verzoeker zegt te vrezen. Verzoeker maakt ook hiermee bovendien geenszins concreet aannemelijk dat het hem met betrekking tot zijn verklaarde problemen aan nationale bescherming ontbeert.

2.3.13. Waar verzoeker voorts opnieuw opwerpt dat Albanezen in Noord-Macedonië, vooral op de arbeidsmarkt, minder kansen krijgen, merkt de Raad op dat dit argument reeds afdoende beantwoord en tegemoet is gekomen in de bestreden beslissing. Zo blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat de Noord-Macedonische overheid zich niet inlaat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder de etnische Albanezen die ongeveer 25% van de totale bevolking uitmaken, en dat haar beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Mogelijke gevallen binnen de Noord-Macedonische context kunnen voorts in het algemeen niet beschouwd worden als een vervolging in de zin van het Verdrag van Genève. Verzoeker toont het tegendeel alvast niet aan. Door louter aan te halen dat de informatie waarop het commissariaat-generaal *d.d.* 13 augustus 2021 niet langer actueel is, gelet op de politieke instabiliteit naar aanleiding van de verkiezingen, het ontslag van de premier en de roep om nieuwe verkiezingen, slaagt verzoeker er niet in aan te tonen dat de gevolgtrekkingen die uit deze informatie terecht worden gemaakt niet langer actueel zouden zijn.

Bovendien, voor wat verzoekers persoonlijke situatie betreft, wordt genoegzaam en afdoende vastgesteld dat hij niet aannemelijk maakt dat de door hem beweerde discriminatie dermate systematisch en ingrijpend was dat zijn fundamentele mensenrechten werden aangetast en dat zijn leven bij een terugkeer ondraaglijk zou worden.

Hiertoe wordt in de bestreden beslissing terecht als volgt overwogen:

“Voor wat betreft uw persoonlijke situatie kan er bovendien nog opgemerkt worden dat, ofschoon u verklaarde dat Albanezen geen werk kunnen vinden in Noord-Macedonië en zeker niet in de publieke sector (CGVS, p. 6, 7 en 15), uw vader steeds heeft kunnen werken als fruitleverancier. Uw moeder was bovendien rechter bij de rechtbank in Kumanovë. Dat Albanezen geen kans hebben om werk te vinden in de overheidssector houdt aldus geen steek, temeer daar uit uw verklaringen blijkt dat er ook Albanese politieagenten zijn (CGVS, p. 20). U verklaarde voorts dat u, indien u niet drugsverslaafd zou geweest zijn, zeker werk had kunnen vinden (CGVS, p. 7). De door u beweerde discriminatie op de arbeidsmarkt heeft u bijgevolg allerminst aannemelijk gemaakt. Hieraan kan nog toegevoegd worden dat uw ouders

eigenaar waren van een eigen huis en dat ook uw broer momenteel een mooie woning bezit (CGVS, p. 4, 10 en 12). Jullie hadden bovendien toegang tot het onderwijs. U ging naar school tot het einde van het lager onderwijs. U stopte slechts omdat u slechte vrienden had (CGVS, p. 6). Uw zus volgde middelbaar onderwijs en uw broer startte universitaire studies (CGVS, p. 11 en 12). Tot slot kan er nog op gewezen worden dat u toegang had tot de Noord-Macedonische gezondheidszorg. U krijg pijnstilling en methadon en uw vader werd er vorig jaar behandeld naar aanleiding van een coronabesmetting (CGVS, p. 7, 26, 27, 28 en 31). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt overigens dat etnische Albanezen dezelfde rechten genieten inzake toegang tot de gezondheidszorg als Slavische Macedoniërs.”

Verzoeker slaagt er niet in deze pertinente overwegingen, die steun vinden in het administratief dossier, met concrete en overtuigende argumenten te ontkrachten, zodat deze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.3.14. Wat tot slot verzoekers vrees voor zijn gezondheid betreft, treedt de Raad de beoordeling van de commissaris-generaal, die luidt als volgt, integraal bij:

*“Betreffende **de vrees voor uw gezondheid** (CGVS, p. 26), uw verklaring dat u naar België kwam om u te laten behandelen voor uw drugsproblematiek en uw stelling dat er hier betere zorgen toegediend worden (CGVS, p. 17 en 18) kan er nog opgemerkt worden dat het gegeven dat er een kwaliteitsverschil is tussen de Belgische en Noord-Macedonische gezondheidsinstellingen geen verband houdt met de criteria van de Vluchtelingenconventie of met de bepalingen opgenomen in de definitie van subsidiaire bescherming. Hieraan kan toegevoegd worden dat u voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf dient te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.”*

Aangezien verzoeker deze pertinente overweging geheel ongemoeid laat, wordt deze gehandhaafd, door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.3.15. De door verzoeker neergelegde documenten, opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing opgenomen, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande. Deze redenen worden, gezien zij door verzoeker niet worden weerlegd of betwist, door de Raad overgenomen en luiden als volgt:

“Uw identiteit en nationaliteit, zoals aangetoond door uw paspoort en uw identiteitskaart, staan niet ter discussie. Dat u in België behandeld wordt voor enkele medische klachten wordt evenmin betwist.”

2.3.16. In acht genomen wat voorafgaat, met nadruk op de vaststelling dat verzoekers algemene geloofwaardigheid *in casu* niet is komen vast te staan, kan vastgesteld worden dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat derhalve het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker.

2.3.17. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.18. De Raad wijst erop dat artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat het feit dat een asielzoeker reeds werd vervolgd of ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks bedreigd is met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, een duidelijke aanwijzing vormt voor een gegronde vrees voor vervolging/een reëel risico op het lijden van ernstige schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. *In casu* dient evenwel te worden vastgesteld dat verzoekende partij geenszins aannemelijk maakt dat zij reeds werd vervolgd in de zin van 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker kan zich dan ook niet dienstig op de schending van voormeld artikel beroepen.

2.3.19. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan verzoekers relaas niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen andere, concrete elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenwel niet aan dat er in Noord-Macedonië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon impliceert.

De subsidiaire beschermingsstatus, als voorzien in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

2.3.20. Waar verzoeker aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoeker neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie, en dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal de kans kreeg om zijn redenen van zijn verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Albanees en bijgestaan door zijn advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op een individuele en objectieve wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.3.21. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.2.22. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van de verwerende partij door de Raad geen manifeste beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.3.23. In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft verzoeker geen substantiële redenen opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

2.3.24. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

2.3.25. Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien juli tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS